

Kort efter berettede *Samme* ogsaa Selskabet, at *Studiosus*, nu *Doctor Forchhammer* havde opdaget et lignende skarpt Æsk i det saakaldede spanske Peber, eller Frugtén af *capsicum annuum*. Endskjønt dette har Skarphed fælles med det foregaaende, udmærket det sig dog derfra ved sin større Opløselighed i Vand, ved sin Evne til at mætte mere Syre, og ved de Salte det danner.

Samme Medlem har ogsaa foreviist Selskabet en Prøve af den ved *Doctor Forchhammer* opdagede Mangansyre, der er sammensat af 100 Dele Mangan og 128 Dele Ilt, er karminrød, tilintetgjør Planterfarverne, og danner med Æskene røde Salte.

Endeligen har *samme Medlem* forelagt Selskabet Beretningen over den anden Undersøgelsesreise, som han i Selskab med Justitsraad *Esmarch* og *Doctor Forchhammer* efter kongelig Befaling har udført paa Bornholm. Foruden den Bekræftelse de herved fandt for de Bestemmelser de paa den tidligere Reise gjorde, have de haft Leilighed til at udvide vor Kundskab om denne mærkværdige Öe. I Öens Urbjerg have de fundet Grönstenen saare udbredt, og af samtidig Dannelse med Gneusen. I Selskab med denne Udvikling forekommer ogsaa Magnetjernsteen, der paa mange Steder ganske synes at fortrænge Hornbländen af Grönstenen. Paa et Sted finder man i Grönsteenlaget, saavel ædel som almindelig Serpentin, der indeholde Kali og smelte let for Blæseröret. Indsprængt deri forekommer bladig Pehnit og Kobberkies, saa at den nærmer sig van *Buchs Gabbro*. I Overgangsbjerget gjorde de den Bemærkning, at Leerskiferen kun der gaer over i Alunskifer, hvor man tillige finder Kalksteen. Dette gav dem Anledning til at söge og finde Alunskifer under Li-

mensgadens Kalksteen, hvor et Alunværks Anlæg vilde være meest beleiligt. Alunskiferen prøvedes, og dens Brugbarhed fandtes bekræftet. Steenkulegnen fandt de paa mange Steder dækket af en hårdnet Mærgel, hvori Flintesteen forekom, og af en grøn Gruus, der ogsaa fandtes indsprængt i Mergelen. Disse to Materier bærer unægteligen til Kridtformationen, og lader formode at de Sand- og Leerlag, som dække det Övrige, ligeledes hörer dertil. Det er under denne Kridtformation at Steenkullene ligge. Det samme Forhold finder Sted ved *Lüttich*, *Arras* og flere Steder i det nordostlige Frankrig. Ved de Sammenligninger deres lange Ophold paa Bornholm tillod dem at anstille, bragtes de til den almindelige Bemærkning over Öen, at al Agerjorden paa den nordostlige Side af Landets höie Ryg er opfyldt med Brudstykker, der henhörer til samme Skiferformation, som nu udgjör Landets Sydegn, og at derimod al Agerjord paa Vestkysten er opfyldt med Brudstykker af Kridtformationen. Tænker man sig nu Bornholm fortsat paa den ene Side til Rygen, paa den anden til det svenske Fastland, saa deles derved Östersöen i to store Afdelelninger, af hvilke den östligere for störste Delen er begrundset af Skiferformation, den vestligere af Kridtformation. Et stort Udbrud synes at have opslugt en Deel af Landet, og forenet to, maaskee endog flere Indsöer til een. Denne Mening strider mod en af mange skarpsindige Mænd antagen Mening, hvorefter Östersöen skulde være dannet ved et Indbrud; men Forf. bemærker at Östersöen aabenbar modtager mere Vand end den kan uddunste, saa at den altid, som Indsöe, maatte staae höiere end nu, da den har Aflob; hvilken Grund synes at være mathematisk afgjorende. Den Omvæltning hvorom her handles, maa i Övrigt være gammel, og Antagelsen af en

saadan staaer ikke i Modsigelse med andre Phænomener, der maaeskee tale for en nyere Strömning i modsat Retning.

Philosophisk Classe.

Dr. Theol. og Ridder *Mynster* har forelagt Selskabet en Udvikling af Begrebet Tro:

Efter at have berört nogle, især nyere, Forestillinger om Troens Natur og Væsen, søger Forfatteren i Særdeleshed at bestemme dens Forhold til Viden. Der er bekiendt, at efter nogle Philosophers Mening staaer Tro under Viden, efter Andres maa hiin derimod sættes langt over denne. Ved at fastsætte denne Rang-Orden have de Fleste forestilt sig, at Tro og Viden maatte ligge i samme Række, og at Troen i Grunden kun er en ufuldkommen Viden, saa at, efter de Førstes Mening, Troen maa ophøre, hvor fuldstændig Videnskab er erhvervet, efter de Sidstes, Troen først begynder i de Regioner, hvor Videnskaben ikke formaaer at stige op. Forfatteren søger derimod at vise at Troen ikke er Videnskaben under- eller overordnet, men sideordnet, og at, skjönt den, der har Videnskab, har et stort Fortrin for den Uvidenskabelige, saa maa dog ogsaa Hiin vedblive at troe, hvad han veed; og skjönt Videnskaben ikke har trængt, og aldrig vil trænge hen til det Maal, hvorhen Troen naaer, saa kan og skal dog Videnskaben sysselsætte sig med Troens Gjenstande, og denne begynder derfor ikke først, hvor Videnskaben slipper.

Al Videnskab grunder sig paa Sandheder, som ikke findes ved Deduction eller Slutning, men ere umiddelbar visse, og ved sin hele videre Forskning veiledes Videnskaben af en umiddelbar Erkiendelse,